

nas 10 branilcev domovine dalo svoje življenje. Da bi te žrtve bile v blagor domovini!

Došla je žalostna vest, da je žrtvoval svoje še mlado življenje za domovino in cesarja vrl mladenič četovodja Janez Bezjak, p. d. Solinov, doma iz Bukovec pri Ptuj, star 22 let. Bil je edini sin. Italijanska krogla mu je pretrgala nit mladega življenja. Padli si je zaslužil dve srebrni kolajni: I. in II. vrste. Bil je zelo priljubljen pri celim našim pešpolku in posebno pri svojih prijateljih, kateri ga to do zelo težko pozabili.

Padel je od izdajalčeve krogle v glavo zadet v Lokviči vrl mladenič ter zvest Marijin družbenik K. Hrovat iz St. Petra v Savinjski dolini v 31. letu svoje starosti. Truplo je bilo blagoslovljeno in pokopano na vojaškem pokopališču v Lokviči. Bil je pred vojo tudi v orlovski organizaciji ter za njo posebno vnat. Z veseljem in ponosom je pri procesijah nosil možko-mladeniško družbeno zastavo. Bil je vselej zagovornik dobrih naprav, ker si bil tkoj o začetka poklican v voake, je rad z živino pomagal sosedom kot delaven in močno navezan na dom se je težko poslovil od njega ter od bratov, sester, posebno pa še od matere-vdove, ki je z nezabnim Karlom izgubila skrbnega gospodarja. Pisal je kartice in izražal tihe želje, le še enkrat videti dom ter prelepo Savinjsko dolino. Zadnje kartice je pisal: „Čakam že vsaki dan, kdaj bom v zemljo zakopan, ker se nam tako po življenju streže. Tolažite se, če padem, ker sem sedaj tako lepo pripravljen na smrt.“ Dragi in nezabni Karl! Prejel si zmagoslavni venec in palma te krasi, mučenec! Mlaši njegov brat Avgustin se že od začetka hrabro bojuje na raznih bojiščih; bil je že petkrat ranjen. Postal je četovodja ter je odlikovan z veliko srebrno svetinjo.

Pri Gorici je padel Anton Hamer, rojen v Ceršaku pri Sv. Ilju v Slov. gor. Rajni je bil brat posestnika Janeza Hamer na Kozjaku. Pred vojno je služil kot mlekar na nekem posestvu v bližini Grádoa.

Na Dunaju je umrl na hudih ranah Henrik Heinrich, solski sluga v St. Ilju v Slov. gor. Bil je na rumunskem bojišču, kjer mu je krogla razmesarila drobovino. Po šesttedenskem strašnem a vdanem trpljenju je izdihnil. Zapušča ženo in 6 neposkrbljenih otrok.

Na sv. Stefana dan se je zaslila žalostna novica, da je bil Alojzij Vogrin, doma od Sv. Antona v Slov. gor., zadet od sovražne krogle, star 24 let. Njegovo telo počiva v mestu Sarulin. Svojo mlado kri je preli za dom in za cesarja. Tudi njegov odim se bojuje že tretje leto na južnem bojišču. Za padlim žaluje njegova mati, tri sestre in brat.

K Sv. Jakobu v Slov. gor. smo dobili žalostno poročilo, da je umrl na Dunaju v neki bolnišnici po dolgi in mučni bolezni Janez Snoff, Bil je v 37. letu svoje starosti. Pred smrtjo je bil spreviden s sv. zakramenti za umirajočce. Bil je trenski vojak na južno-tirolskem bojišču. Vedno si je želel videti svojo ženo, mater, tri brate in sestro. Najmlajši brat se bori proti izdajalskemu Lahu, eden je v Galiciji, drugi pa je invalid doma. Bil je zelo priden in zvest delavec, posebno za vinograde. Vseovsod so ga radi imeli. Ker smo ga vsi ljubili, ga je tudi Bog ljubil in ga poklical v boljše domovino, kjer ni trpljenja, ne vojske, ampak večno veselje. Snoff je bil zvest naročnik našega „Slovenskega Gospodarja.“ Dragi Janez, počivaj sladko v tuji zemlji, duša tvoja pa naj vživa sveži raj!

Žalostna vest je dospela iz bojišča, da je snežni plaz zasul na južno-tirolski fronti pridnega gospodarja Janeza Merčinka, doma iz Ščavniškega Vrha pri Radgoni. Služil je pri domačem pešpolku. Vse žaluje za njim, ker vsaka hiša bo pogrešala pridnega čevljarskega mojstra ter pridnega in skrbnega poljskega delavca. Najbolj pa ga bo pogrešala žena in štiri neposkrbljene deklice, katere jokajo za svojim dragim očetom. Ne jokajte! Saj križ nam sveti govori, da vidimo se spet nad zvezdami. Ti pa, ljubi Janez, dobi znanec in dobi sosed, v miru počivaj tam daleč na Tirolskem!

Umrl je vsled hudih ran v bolnišnici na italijanskem bojišču vojak domačega pešpolka Pavel Pajnik, doma iz Ruš pri Mariboru. Zadela ga je na lešem bojišču granata. Ko je odhajal na vojsko, je pisal svoji materi ljubezno pismo, v katerem se je poslovil od vseh domačih, znancev in prijateljev in je prosil, da se ga spominjajo v molitvah. Več časa je ležal v bolnišnici na italijanski fronti, kjer je dne 18. septembra umrl. Bodi mu tuja zemlja lahka!

Iz bojišča se nam piše: Z žalostnim srčcem naznanjamo novico, da nam je kruta vojna zopet vzela moža-unaka slovensko-štajerske korenine, J. Janča, posestnika v Kottlah pri Slovenjgradcu. Že od začetka mobilizacije je bil v bojni črti pri 7. pešpolku. Prvo leto je bil ranjen na severnem bojišču. Ko je ozdravil, je stopil na italijansko bojišče med svoje borilce. Tam je zopet bil ranjen. Ko je drugič okrevaj, se je podal na koroško fronto, kjer ga je v strašni burji, ki je tu v planinah razsajala, zadel sneženi plaz. Ko je šel k sanitetni patrulji, ni bilo več rešitve. Zapustil si nas, dragi nam bojni brat in zvest prijatelj. Sel si, da rešiš druge, moral si sam tako nesrečno končati. Sedaj počivaj na visoki planinici. Juri Nachbar, Alojzij Korazin, Urban Božič in Ivan Karničnik.

Razne politične vesti.

Četverospornim obeta v svojih odgovorih na mirovni predlog naših držav med drugim avstrijskim Jugoslovancem osvoboditev izpod nemškega jarma, Slovenci in Hrvati in vsi avstrijski Slovanci upamo svojo boljšo bodočnost edino le pod močno habsburško Avstrijo, odločno odklanjamo sovražnikove obete. Poslanec dr. Korošec je dne 16. t. m. cesarskemu namestniku gro. Uclaryju izjavil, da avstrijski Jugoslovanci ogorčeno zavračamo četverospornizumove objube. Isto je poslanec sporočil tudi ministrskemu predsedniku.

Dalmatinski deželni predsednik dr. Ivčević je sklical za dan 13. in 14. januarja zaupnike in poselce vseh hrvatskih strank v Zader. Posvečali so se o skupnem, složnem delovanju hrvatskih in slovenskih strank. Soglasno se je izrazila udanost in zvestoba napram cesarju in kralju Karlu, ter celi vladarski hiši, izreklo občudovanje in največjo zahvalnost svojim bratom-junakom ob Soči in ob obali Adrije ter se najodločneje zavarovali proti vsakemu oropanju in vsaki razdelitvi hrvatske in slovenske zemlje, ki pripoznava, da ji je le pod močnim varstvom Habsburžanov možno ohraniti svojo narodno posest in zagotoviti svoj gospodarski in prostorski razvoj. Sklenili so nadalje, da hočejo dalmatinski poslanci v državnem zboru v vseh narodnih vprašanih postopati skupno z drugimi hrvatskimi in slovenskimi poslanci. Medsebojne prepire hočejo sporazumno poravnati.

Hrvatski sabor je pričel dne 15. decembra zopet zborovati. Manjšina, t. j. stranka prava in kmetiska stranka, je vložila več nujnih predlogov, in med drugimi tudi predlog, v katerem se opisuje umazanost pri nakupovanju živine za vojaštvo po milijonarjih Hafner, Briglevič in Draškovič. Ta družba, ki ima edina pravico nakupovati živino za vojaštvo, počeni kupuje in za velik dobiček prodaja živino erarju. Poslanca Radič in Zagorac sta vlado in bana Skrlca radi teh umazanih kupcij ostro napadala. Izvolila se je komisija, ki bo vso zadevo preiskala. Manjšina se je tudi pritožila, da ban ni skrbel, da bi se za hribček kronanja v Budimpešti vzel kaj hrvatske zemlje. Nadalje ban ni skrbel, da bi bilo pri kronanju prišlo hrvatsko ime do veljave. — Poslanec Radič je tudi vložil predlog za spremembo občinskega reda in občinskega volilnega reda.

V listih se je vnel prepir, ali je novi ministrski predsednik Klam-Martinić Nemcem obljubil, da jim izpolni njihove narodnostne zahteve ali ne. Gotovo je, da jim ni obljubil, da uvede nemški državni jezik. Gotovo je tudi, da se o Galiciji pred mirom ne bo nič odločilo. Gotovo je tudi, da ureditev razmer na Češkem spada po Klam-Martinićevem mnenju v državni zbor. Od nemških zahtev torej ne ostane nič drugega, kakor šum in krik. Državnega zbora pa nemške stranke nočejo, ker upajo, da se bi brez njega Avstrija za nje boljše preuredila, kakor z njim. Za to bo imel Klam-Martinić še velike težave.

Za cesarskega namestnika na G. Avstrijskem je imenovan grof Meran, dosedaj deželni predsednik za Bukovino. Govori se, da bosta tudi menjala nižjeavstrijski cesarski namestnik Bleyleben in češki Kudenhove. Nadalje se govori tudi, da bodo šli kmalu v pokoj vsi stari načelniki važnih osrednjih uradov, kakor so: najvišji računski dvor, upravno sodišče itd. ter se nadomestili z novimi mošči. Svež veter veje po Avstriji, ki prijetno upliva na vse, ki so z vsem srcem z monarhijo.

Avstrijski Poljaki še vedno niso izgubili upanja, da se bosta novoustanovljena Poljska in Galicija združili pod habsburškim žezlom in pod avstrijskim okriljem ter da se bo naš cesar dal v Varšavi kronati za poljskega kralja. Za to se jim tudi nič ne mudi z ocepitvijo Galicije. Ako se sestane državni zbor, pridejo gališki poslanci še gotovo vanj. Za avstrijske Slovence je torej položaj ugoden.

Glede nagodbe z Ogrsko še vedno nismo na čistem, ker bi Ogrska rada za skupne stroške manj plačevala, kakor je dosedaj. Grof Tisa pravi, da je grof Stürgkh že tudi na to pristal. Toda zapisanega ni nikjer nič in za to se naš ministrski predsednik noče udati. Tudi zaradi skupne prehranitve sedaj v vojski se ministrski predsednik odločno postavlja, tako da je opravičeno unanje, da odsej Avstrija ne bo vedno le za Ogrsko capljala.

O notranjih dogodkih na Ruskem se veliko piše: Koliko je resnice na tem, ne vemo. Sumljivo je, da prihajajo take vesti od švedskih in nizozemskih listov, ki so četverospornu prijazni. Mogoče, da nas hočejo sovražniki s poročili o nemirih na Ruskom le uspavati, da bi ne pazili dovolj. Da se na Ruskem menjuje tako hitro ministri, je krivo to, ker se borita med seboj stara struja, ki noče nobenih ustavnih sprememb, in novodobna, ki jih hoče. Toda zelo dvomljivo je, ali sega ta boj globoko v ljudske množice. Zunanji minister je postal sedaj na Ruskem prejšnji ministrski predsednik Stirmer.

O miru.

Angleška se je menda le prestrašila, da je v poslancih na Wilsona tako odurno odklonila vsako

misel na mir, za to je sedaj angleški zunanji minister Bahur pisal angleškemu poslaniku v Vašingtonu pismo, v katerem hoče omiliti odklonilno poslanico na Wilsona. Toda odklonilno je tudi to pismo, čeprav je oblika mileša.

Severnoameriški predsednik Wilson pa se očitno ne da ugnati, četudi je zazdal četverospornu mir odklonil. Mirovno misel plete na rej. Sedaj je poslal na severnoameriški senat sporočilo, v katerem mu razlaga svoje misli o miru. Pravi, da mora jo narodi biti svobodni ter si sami izvoliti obliko svoje vlade, da morajo biti morja za vsako državo pristopna in svobodna in da se morajo v bodoče oboroževanja omejit. Čim več govori Wilson o miru, tem bolj koristi mirovni stvari, četudi se njegovi nazori o miru dan na dan spreminjajo.

Iz raznovrstnih angleških poročil povzamemo, da se na Angleškem pojavlja v javnosti vedno večja prijaznost napram Avstriji, kakor je baje na Ruskom ogorčevati silno močne struje, ki so Nemčiji prijazne. Mir torej vendar le koraka naprej.

Rumunsko bojišče.

Ruska ofenziva ob Seretu je trpela le prav malo časa. Sovražnik je dosegel nekaj uspehov edino pri Galacu in v moldavskem gorovju. Ob Seretu so naši odvzeli Rusom dne 19. t. m. važno postojanko Nanesti. V moldavskem gorovju se še ruski napadi vedno ponavljajo.

Bolgari so v Dobruči v nedeljo, dne 21. t. m., pri mestu Tulcea prekorali široki izlivni rokav Donave in so stopili na tla južne Rusije.

Bolgari na ruskih tleh.

V Dobruči so Bolgari dne 21. januarja pri mestu Tulcea prekorali Donavo in stopili na ruska tla. Rusi so jih sicer napadli, a bolgarske čete se na severnem donavskem bregu dobro držijo.

Naši zavzeli Nanesti.

V petek, dne 21. januarja, se je našim četam posrečilo, da so zavzele ob Seretu mestce Nanesti, ki leži ugovzvodno od trdnjave Foksani. Naši topovi obstreljujejo iz Nanestija belo ruske postojanke onstran Sereta.

Zadnje rumunske rezerve na fronto.

Že pred tedni je izdala rumunska vlada ukaz, da se morajo nemudoma uvrstiti v rumunsko armado tudi 18letni mladeniči. Izvežbanje teh novih čet so prevzeli ruski častniki. Vrhovno armadno poveljstvo rusko-rumunske armade v Jašu je zaukazalo, da morajo biti vse rumunske rezerve, torej tudi 18letni mladeniči, pripravljene za odhod na fronto.

Rusko bojišče.

Rusi so svojo ofenzivo na severu, ki je bila brezuspešna, zopet ustavili. Zadnje dni se poroča o hujšem sovražnem artilerijskem ognju zahodno od Dvinska in severozahodno od Lucka. Infanterijska podvzeta pa so na celi črti radi izredno hudega mraza zelo omejena.

Ruski car prepoveduje misliti na mir.

Ruski car Nikolaj je odposlal ministrskemu predsedniku knezu Galicinu ukaz, v katerem pravi, da se mora Rusija že sedaj z vso vneto pripravljati na bližnjo velikansko bitko, ki bo odločilne važnosti v tej svetovni vojski. Vrhovno armadno poveljstvo in druga pomožna sredstva so neusahljiva, mora biti dobro pripravljena na ta velevažni trenutek, ki ni več daleč. Da bi Rusija v tej velikanski vojni izknavela, je popolnoma izključeno, ker jo je priroda prebogato obdarila. Da pa glede preskrbovanja z živili za armado in nevojaško prebivalstvo ne nastane nerednosti, treba skupnega dela vseh ministrstev in sploh vseh državnih oblasti ter sodelovanja državne zbornice. Predno da Rusija ne izvojuje končoveljavne zmage, ne pripušča, da bi se mislilo ali govorilo o miru!

Mraz na Ruskem.

Na Ruskem je nastel od 10. januarja naprej izvanredno hud mraz. Mnogo vojakov je že zmrznilo na prednjih postojankah, ker jim manjka tople obleke in obuvala. V mestih je pomanjkanje premoga zelo občutno.

Italijansko bojišče.

Naši so pred Gorico pričeli napadati in so že odvzeli Lahom dva večja jarka. Artilerijski dvoboj je zadnje dni zopet ponehal.